

بسم الله الرحمن الرحيم

(ترجمه)

بی‌فایده‌گی صبر استراتژیک؛ برنامه بعد از آن چی خواهد بود؟

خبر:

نماینده دائم ایران در سازمان ملل روز شنبه گفت: «حمله کشورش به اسرائیل پاسخی به تجاوز اسرائیل بود که به مقر دیپلوماتیک ما در دمشق حمله کرده بود و می‌توان این موضوع را پایان یافته تلقی کرد». این نماینده در بیانیه‌ای در X (تویتر سابق) اضافه کرد: «با این حال، اگر رژیم (اسرائیل) اشتباه دیگری مرتکب شود، پاسخ ایران بسیار شدیدتر خواهد بود.» (منبع: CNN عربی، 2024/04/14م)

یک مقام ارشد دولت آمریکا به CNN گفت که جو بایدن رئیس‌جمهور آمریکا طی یک تماس تلفونی به بنیامین نتنیاهاو، نخست‌وزیر اسرائیل گفت: «او باید امشب را شب پیروزی بداند؛ زیرا ارزیابی کنونی آمریکا اینست که حملات ایران تا حد زیادی ناموفق بوده و توانایی نظامی برتر اسرائیل را نشان می‌دهد.» (منبع: CNN عربی، 2024/04/14)

تبصره:

بعد از حوالی نیم قرن ایجاد جمهوری ایران (اسلامی) نیروهای مسلح آن به طور مستقیم به اراضی فلسطین اشغالی در شب که بین شنبه و یکشنبه گذشته بود، با موشک‌های دوربرد حمله کردند و اعلام بی‌فایده‌گی صبر استراتژیک خود و تغییر مرکز عملیات جنگی و برخورد نظامی بین آن و بین رژیم یهودی صورت گرفت.

دولت ایران پس از رایزنی‌های متعدد، برای پاسخ به تلافی تجاوز به مقر قونسولگری‌اش در دمشق و کشته شدن افسران سپاه پاسداران، این حق را به خود توجیه کرد؛ به ویژه پس از اطمینان از مجاز بودن پاسخگویی مطابق به خطوط قرمز و مرزهای ترسیم شده توسط اربابان نظام بین‌المللی کافر و استعماری در شرایط کنونی، ایران آخرین عملیات نظامی را برای اعاده حیثیت خود انجام داد!

کدام مرزها را باید رعایت کرد و اجازه تجاوز به آن را ندهد یا این که فلسطین مال فلسطینیان است؟ آیا ریختن خون مردم فلسطین برای حمایت مسجدالاقصی به نزد رهبر ایران ارزشی ندارد؟

حقیقت اینست که از این نیرنگ او جای تعجب نیست؛ زیرا ایران از زمان پیدایش، چیزی جز عضوی در نظام بین‌الملل نبوده و تنها امیدش اینست که در جامعه بین‌المللی یک جمهوری باشد و با تفکرات فرقه‌ای محدود و احساسات ناسیونالیستی پایین اسلام به عنوان یک پروژه جایگزین برای سرمایه‌داری استعماری کافر باقی بماند.

پس آخرین عملیات آن چیزی جز حلقه جدیدی از سریال استعمار کردن امت و ریختن خون فرزندان امت نیست. بنابراین، صبر استراتژیک چیزی جز سکوت استراتژی‌ی مستمر در برابر بی‌عدالتی‌هایی که امت در نتیجه تقسیم وطن، منطقه، و ناتوانی‌های که

زندگی می‌کنند و هم‌چنان در عدم تطبیق شریعت الهی، تطبیق و اجرای کامل اسلام به عنوان نظام زندگی که اعمال همه انسان‌ها را صالح می‌گرداند، نیست. چنانچه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [انبیاء: 107]

ترجمه: و تو را نفرستادیم (ای محمد صلی الله علیه وسلم با قوانین و احکام شرع) جز رحمتی برای عالمیان.

آیا بهتر نیست آن را (وطن پرستی، قوم پرستی، و فرقه گرایی را) رها کنید؛ چون این شعارها بوی بد می‌دهند و به نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم فاسد است. «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتِنَةٌ» (شعارهای جاهلیت) را ترک کنید که فاسد است.

آیا بهتر نیست با مسلمانانی که قادر به بیعت با خلیفه‌ای توانا و با کفایت هستند و بر مردم بر اساس آنچه الله سبحانه و تعالی نازل کرده حکومت می‌کند، مسلمانان را متحد می‌کند و دعوت اسلام را برای رهایی همه مردم از عبادت عباد به سوی عبادت رب العباد می‌کشانند کار کنید تا این که از تنگنای سرمایه‌داری استعماری نجات یافته و به وسعت اسلام و آخرت داخل شوید.

بلی، عزت از آن الله سبحانه و تعالی، رسولش و مؤمنان است و در مشروعیت بین‌المللی، هر قدر آن را تغییر دهید، تبدیل کنید و لباس‌های فاخر بپوشانید، عزتی نیست. چنانچه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ [انفال: 24]

ترجمه: ای مؤمنان! فرمان الله را بپذیرید و دستور رسول او را قبول کنید، هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی و معنوی و دنیوی و اخروی) بخشد.

نویسنده: أحمد طاطار

تاریخ: 16 اپریل 2024م.

مترجم: پارسا امیدی